

Den gyllene grisen

Det var en gång en gubbe och en gumma med sina två tvillingar. Gubben hade byggt ett stort vackert hus på en stor äng. Men det var något speciellt med ängen, den var full av grisar. En av grisarna var speciell, den var magisk! Grisen var den vackraste grisen i hela världen. Grisen var guldig som en krona och len som sammet. Den kunde flyga över alla ängar och gav flera ton guld till familjen.

De två tvillingarna älskade att leka med grisen och de lekte hela dagarna, men en dag såg kungen allt som grisen kunde göra. Han såg grisen flyga över ängen och att den gav flera säckar med guld till gubben och gumman. Kungen blev helt till sig när han såg vad grisen kunde göra och tänkte att inte skulle grisen ha en bonde till ägare. Kungen ville att hans vakter skulle gå dit på natten och ta grisen till sitt berg. Då skulle grisen kunna ge massor av skatter till honom. Kungen var stolt över sin plan och han sa till sina vakter: "På natten ska ni gå till huset på ängen med massor av grisar och en av dem är magisk och den ska ni ta." När det var natt smög kungens vakter ut på ängen och då såg de grisen. Grisen glittrade som inget de sett förr, och de visste att det var den rätta grisen för den var guldig som en krona och len som sammet, precis som kungen hade berättat. Vakterna tog grisen och lämnade grisen till kungen. Kungen var stolt över grisen, och lämnade grisen vid sitt berg.

Dagen efter när tvillingarna skulle leka med grisen som de brukade så var den inte där. Tvillingarna sprang till gubben och gumman och sa: "Grisen är försvunnen!" Gumman och gubben gick efter tvillingarna för att se om grisen var med de andra grisarna. Men nej, grisen fanns ingenstans. Tvillingarna sa att de skulle hitta grisen och rädda den, men gumman sa: "Vet ni vem som har tagit grisen?" Tvillingarna skakade på huvudet, men de visste att det fanns en häxa i skogen, inte långt bort från ängen. Hon visste allt alla gjorde och då kunde de fråga henne var grisen var någonstans. När tvillingarna kom till häxan sa hon: "Vet ni inte var grisen är?" Hon skrattade åt saken och sa: "Kungens vakter har tagit grisen till kungens berg." Kungens berg var alldeles för högt för att bestigas av två barn. Då sa tvillingarna: "Men om vi kanske kan prata lite med kungen så kanske vi får tillbaka grisen." Då tog häxan sig om magen och grymtade av skratt så hela huset skakade. "Kungen kommer aldrig låta två snorungar ta tillbaka en gris, speciellt inte en som är magisk! Ni kan försöka men ni kommer aldrig klara det", sa häxan medan hon försökte lugna ner sig efter sitt grymtande. Tvillingarna struntade i vad häxan sa och gick hem. När de kom hem började de packa för sin resa på jakt efter grisen. Gumman ville först inte släppa iväg tvillingarna eftersom vägen upp till berget var farlig och brant. Gubben däremot, ville bara att tvillingarna skulle få upptäcka nya saker så för honom var det inga problem.

Nästa dag skulle tvillingarna gå till kungens slott. Det var en lång väg dit, och när de kom fram stod kungen där som att han visste att de skulle komma. "Vad vill ni era snorungar?", frågade kungen. Tvillingarna svarade: "Vi ska hämta vår gris!" Kungen sa: "Er gris? Den guldiga? Förlåt, men den är min nu." Sen gick kungen in i sitt slott och smällde igen dörrarna framför tvillingarna. Tvillingarna bankade på porten till kungens slott men ingen öppnade.

Tvillingarna tröttnade på att försöka prata med kungen så de började gå mot berget istället. Precis innan de kom in i skogen, kom en stor gestalt fram. Gestalten gick närmare och närmare och då såg de vad det var. Det var ett troll! Trollet plockade upp en av tvillingarna och sa: "Ska ni till kungens berg?" Tvillingen som trollet hade plockat upp försökte ta sig loss från trollets grepp istället för att svara på trollets fråga. Trollet upprepade aggressivt, "ska ni upp till berget?" Tvillingen trollet höll i svarade till slut med en darrande röst: "N-n-nej, vi ska bara till trädet där borta." Den andra tvillingen fick till sig lite mod och lade till: "Ja precis, vi ska bara till trädet, det lilla trädet." Trollet trodde inte dem, så han tog upp även den andra tvillingen och släppte av dem i ett stort, högt träd och sa sen: "Var det detta träd du menade? Strunt samma, jag vet nog vart ni ska. Jag vaktar kungens berg och ni

ville bara upp dit, eller hur?” Tvillingarna satt stilla och tysta för de var rädda, och allt de ville var att trollet skulle gå sin väg. Trollet gick tillslut iväg till sin vaktplats så att ingen annan kunde komma upp till berget. Tvillingarna undrade vad de skulle göra, de kunde inte stanna där för alltid. En av tvillingarna sa väldigt tyst: “Om du hjälper mig ner så kommer trollet börja gå mot mig och när jag säger “grisar” så tar du dig ner och springer mot berget fort som attan.” Den andra tvillingen gjorde som den första sa, för hur skulle de annars göra för att rädda grisen? När trollet märkte att en av tvillingarna hade kommit ner så började han klampa mot tvillingen och då sprang den första tvillingen iväg. Trollet muttrade och sprang motvilligt efter med höga pust och stön. Tvillingen sprang vidare och skrek: “Grisar!” Då klättrade den andra tvillingen ner från trädet och sprang mot berget. Efter en liten stund kom den första tvillingen också fram till berget och sa: “Trollet sprang in i ett träd, men jag vet inte hur.” När den andre hörde detta så skrattade de båda så hela magen bubblade.

Tvillingarna fortsatte uppför berget och hörde efter en stund stora steg närma sig dem, KLAMP KLAMP. Tvillingarna såg en stor gestalt närma sig. De trodde att det var en jätte eller något mycket större, men det var gruvfruns farfar! Gruvfruns farfar var nästan lika stor som en jätte. Gruvfruns farfar sa med en mörk röst: “Var gör ni här? Ni ska väl inte till grottan där uppe?” Tvillingarna sa: “Nej, nej, vi ska bara till toppen”, och pekade längst upp på bergets topp. Gruvfruns farfar visste att trollet vaktade där nere och att ingen kunde ta sig förbi trollet förutom kungen så han frågade: “Hur var trollet där nere, släppte han förbi er?” Tvillingarna kollade på varandra, de kunde ju aldrig berätta att en av dem hade gjort så trollet gick in i ett träd så de svarade med darrande röster: “V-v-vi fick passera för trollet.” Gruvfruns farfar visste att ingen fick vara här uppe förutom kungen så han släppte av dem vid en annan grotta som var flera meter djup. Tvillingarna fattade inte hur de skulle gå vidare, men en av dem sa; “Finns det stora stenblock här inne?” Den andra tvillingen kollade runt och sa: “Ja, hurså?” Den första tvillingen började flytta stenblocken mot öppningen och den andre hakade på. När de hade flyttat alla block så började de klättra upp från grottan. När de kom upp, smög de tyst och försiktigt, så att inte gruvfruns farfar märkte att de kommit upp.

Nu var de nära grottan där grisen fanns, men när de kom fram till grottan satt kungen där med grisen. De visste att grisen var deras för den var guldig som en krona och len som sammet. Kungen kollade på dem och sa: “Jaså har ni lyckats komma hit?” Tvillingarna svarade: “Nu vill vi få tillbaka vår gris!” Kungen skrattade och tog fram ett schackspel. Kungen berättade att tvillingarna får tre minuter att öva sig på schack men ingen av tvillingarna visste vad schack var. Istället för att öva på schack som kungen sagt, kom de på en listig plan. När det hade gått tre minuter, kom kungen till dem och tittade på dem med ett ondskefullt leende.

Kungen frågade tvillingarna: “Vem vill spela?” En av tvillingarna räckte upp handen, och då nickade kungen mot en pall och så började spelet. Tvillingen som inte spelade skulle vara domare, men gick istället till grisen och viskade: “Om jag knyter loss dig, så flyger du ut med mig och min tvilling från grottan, är det förstått?” Grisen gjorde en lätt nickning och efter bara några sekunder var grisen i luften. Men kungen märkte att grisen steg från marken, och blev rasande på tvillingarna. Han skrek: “Ingen tar min gris, speciellt inte ni!” Kungen försökte ta fast grisen men grisen flög runt som ingenting. Kungen förstod att han inte kunde ta fast grisen. Däremot kunde grisen ta fast kungen, så när kungen skulle ta grisen flög grisen bakom kungen och det hördes ett DUNS! Kungen föll mot marken och svimmade, grisen satte sig på kungens rygg och var stolt över att han besegrade kungen. Tvillingarna blev helt paffa över att en liten gris kan besegra en stor, stålig kung. När tvillingarna skulle tillbaka hem, hände något konstigt med grisen. Den blev dubbelt så stor! Grisen kollade glatt på de två tvillingarna och sa: “Hoppa upp på min rygg, så flyger vi hem.” Tvillingarna tog med sig schackspelet, så att de kunde lära sig schack och kanske bli Sveriges bästa schackspelare.